

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

XCI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

piscopus orationis voto, & suo se Pontifici præsentauit, postposita altercatione pro Ecclesia Ticinensi, cuius antistes consecrandus ad Domnum Papam pertinet. Deniq; populus Romanus statuit nequaquam hæretici Imperatoris nomen, aut in chartis, aut in figuris solidum suscipere, nec inter Missarum sollempnia commemorationem eius facere. Contigit autem, vt Petrus quidam pro Ducatu Romanæ vrbs Rauennam dirigeret, & nomen hæretici Imperatoris in sua promotione annotasset; quapropter hunc Ducem populus Romanus suscipere noluit, & Christophoro Duce adeo bellū ciuile exortum est, vt in via sacra ante palatium sese committerēt, & vtriusq; partis amplius quam 30. ita flagellarentur vt interirent: nec cessatum est, donec Pontifex mitteret sacerdotes cum Euangeliis & crucibus, qui hanc commotionem sedarent. Non post multos hos dies venit nuncius à Sicilia, qui Philippum hæreticum à principali vertice depulsum innotesceret, ac Anastasium orthodoxum Augustalia sceptrā suscepisse nuntiaret. Quem sancti sexti Concilii confessorem, & veræ fidei prædicatorem Scholaisticus cubicularius, patritius & Exarchus Romam veniens omnibus declarauit. Cæterum post tanti Pontificis obitum cessauit Episcopatus dies 40.

XCI.

GREGORIUS, natione Romanus, ex patre Marcello, sedit annis 15. mensib. 8. diebus 24. Fuit autem temporibus Anastasii, Theodosii, Leonis, atq; Constantini Augustorum, nutritus in parua ætate in patriarchio sub sanctæ memoriæ Domno Papa Sergio. atq; Sacellarius factus Bibliothecæ illi cura commissa est. Deinde ad Diaconatus ordinem promotus cum sancto Pontifice Constantino ad regiam profectus est Urbem, ac à Iustiniano Principe super quibusdam capitulis optima responsione vnamquamq; persoluit quæstionem. Erat enim vir castus, & in diuinis scripturis eruditus, ad quem Ioannes Constantinopolitanus antistes Synodicam misit, cui idem Pontifex subscripsit. Hic inter plurima bona, quæ fecit, in Germania per Bonifacium Episcopum verbum salutis prædicauit, & gentem illam sedentem in tenebris doctrina lucis ad Christum conuertit. Quo tempore Luitprandus Longobardorum rex donationem Patrimonii alpium Cotiarum, quam Aripertus rex fecerat, admonitione tanti viri redditam confirmauit. Signum quoque in Luna factum est per indictionem 14. quæ visa est cruoris plena vsq; ad mediam noctem. Theudo etiam dux

X

gentis

gentis Baioariorum ad B. Petri Apostoli limina primus de gente eadem occurrit, orationis voto. Et post hæc Anastasius Imperator classem nauium præparatam Alexandriæ direxit contra Agarenos, qui ad aliud versi consilium ab itinere medio ad regiam regressi urbem, Theodosium orthodoxum Imperatorem elegerunt, atque coactum in solio imperii confirmauerunt. Anastasius itaque cum ciuibus, vel quibus potuit de exercitu Nicæam ciuitatem muniuit, ac cū classe, in qua Theodosius fuerat, dimicauit. & ferè septem millia exercitus sunt interempta. Sed Anastasii superata parte ipse verbum impunitatis expetiit, datoq; sibi sacramēto clericus factus atque presbyter est consecratus. Theodosius verò protinus urbem regiam ingressus, quæ à Philippico deiecta fuerant in pristinum erexit statum & Ecclesiæ satis profuit feruore suæ fidei. Tunc fluuius Tiberis alueum suum egressus vltra modum intumuit, ita vt in Via lata ad vnam & semis staturam aqua eiusdem fluminis excreuisset, atque à porta B. Petri Apostoli vsque ad pontē Miluium aquæ se distenderent. Vnde Romanis tribulatio maxima imminebat, quod ferere non poterant: & idcirco à Domno Papa Letaniæ crebrò fiebant. Tandem octaua die cessauerunt atq; 15. indictione. Cumanum etiam castrum ipso fuerat tempore à Langobardis pacis dolo peruasum. Quod cum Domnus Papa nec precibus, nec munerib. posset recipere, mœnia ipsius castri nocturno silentio sunt ingressi Ioannes Dux Neapolitanus cum Theodino Subdiacono & Rectore, atq; exercitu, & Langobardos pœne trecentos cum eorum Castaldio interfecerunt, & captos cæteros Neapolim perduxerunt. Sic castrum receperunt. Pro cuius redemptione sanctissimus Papa, sicut promiserat, dedit auri libras septuaginta. Tunc etiam nefanda Sarracenorum gens, cum iam Hispaniarum prouinciam per decem tenuisset annos peruasam vndecimo conabatur Rhodanum fluuium transire, & Franciam occupare, vbi Eudo præerat. Qui facta Francorum generali monitione Sarracenos circumdans interemit, atque ex eis trecenta sexaginta quinque millia vno sunt die interfecta, vt eiusdem Eudonis Francorum Ducis continet epistola prædicto Pontifici missa. Ex Francis verò mille tantum & quinquaginta in eodem bello fuerunt mortui: ex quibus ideò plures non interierunt, quia anno præmissio idem Dux Eudo in benedictionem tres spongas à prædicto Pontifice acceperat, ex quibus in hora, qua bellum commissum est, quicumque ad sumendum modicam nactus est particulam, nec vulneratus, nec mortuus est. Eodemque tempore in Campania partibus combustū triticū, horde-

hordeum, siue legumina quasi pluuia in loco quodam è cœlo missa sunt. Hic Pontifex instituit, vt quod non agebatur Quadragesimali tempore in quinta feria ieiunium, atq; Missarum celebritas fieret. Illis interea diebus biennio Constantinopolis est à Sarracenis obfessa, sed DEO eis contrario, maxima illic parte eorum fame ac bello interempta Leone Principe annuente, confusi recesserunt. Nam & eiusdem ciuitatis diuersi sexus & ætatis populorum trecenta ferme millia necessitate pestilentia dictum est fuisse vastata. Eo quoque tempore moribus certè honesta & nomine Pontificis mater ab hac vita subtracta est. Post cuius obitum domum propriam in honore sanctæ Christi martyris Agathæ additis à fundamento cœnaculis vel quæ monasterio erant necessaria monachorum ex nouo construxit, dando illi prædia vrbana vel rustica. Sed & castrum Narniæ à Langobardis peruasum est, ac post aliquot dies, Basilius Dux, Iordanes Cartularius, Ioannes Subdiaconus cognomento Lurion consilium inierunt, vt Pontificem interficerent. Quib. assensum præbuit Martinus, Imperialis Spatarius.

CÆTERA DESIDERANTVR.

QVAE verò in MS. COD. ab alio quopiam de viginti duobus sequentibus Pontificibus Romanis breuissimè subiecta erant luce indigna putauimus, tum quod ex libro de Romanis Pontificibus, qui Anastasio Bibliothecario tribuitur, vti superiora omnia, excerpta non essent, tum quod mutila essent & plena lacunis.

FINIS.

COMMISSA ET OMISSA.

Pag. 4. lin. 22. lege mulierè pro muliere. pag. 10. lin. 27. post† sic lege & el Ecclesias eorum commotus fueris, aut causam habueris, prius ad eos recurrat &c. pag. 42. lin. 9. Oberint pro Oberit. pag. 86. lin. 10. transmutari possunt vel non possint, &c.

X 2

INDEX